

[Kr. Kristensen.]

det er kun en almindelig agitatorisk Frase, som naturligvis kan være god til sit Brug, men som ikke har noget som helst med Livets Realitet at gøre.

Om selve Lovforslagets Enkeltheder skal jeg ikke udtale mig videre; den ærede Ordfører for Socialdemokratiet har jo været udførligt inde derpaa, og Lovforslagets Bestemmelser er for saa vidt ogsaa let overskuelige; det drejer sig jo om et Beløb paa 8—9 Mill. Kr., som Kommunalbestyrelserne bemyndiges til at uddele efter deres bedste Skøn, hvor de mener at der er Trang til Stede. Jeg skal kun sige, at Bestemmelsen i § 1 om, at Kommunalbestyrelsen kan forhøje det fradragsfrie Beløb med indtil 100 Kr., jo slet ikke hjælper de daarligst stillede, skønt det er disse, man stadig har raabt paa at det gik ud over; denne Bestemmelse hjælper slet ikke dem. De, som ingen Indkomst har, kan det jo være lige fedt, enten Indtægtsgrænsen er ved 200 eller 300 Kr., det er i Virkeligheden de mere velstillede, i alt Fald ikke de daarligst stillede, man kommer til Hjælp ved denne Bestemmelse. Nu skal jeg indrømme overfor Talen om, at Venstre ved sin Lovgivning forringede Vilkaarene, at der var en vis Del af Aldersrentenyderne, hvis Vilkaar vi forringede, nemlig de Folk, der havde en forholdsvis stor Indkomst eller Formue, de fik efter Loven af 1927 mindre end efter den gamle Lov. Men de virkelig daarligt stillede og navnlig de enligt stillede har bedre Vilkaar nu, end de havde den Gang. Derfor har den Agitation, der gaar ud paa at søge at bilde Folk ind, at Venstre har forringet Vilkaarene, særlig for de daarligt stillede, ikke noget med Virkeligheden at gøre, det viser de nøgne Tal, og jeg maa da gaa ud fra, at man vil respektere Tallene. — § 2, der omhandles Bemyndigelsen for Kommunalbestyrelserne til at give personlig Hjælp, tilsigter at ophæve de Forskelligheder, der er indenfor Bykommuner og Landkommuner med Hensyn til Grænsen for det frie Skøn, saaledes at den bliver ens i begge Arter af Kommuner. § 3 gaar ud paa, at der kan ydes personlig Hjælp ogsaa til Invaliderrentenydere, og § 4 at der kan ydes Brændselshjælp baade til Invaliderrentenydere, Aldersrentenydere og kronisk syge.

Det er altsaa en hel Mængde Millioner, der her stilles Forslag om. Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen nævnte ganske vist, at det var ikke et Beløb, som man i Virkeligheden behøvede at have nogen Betænkelighed ved, disse 8—9 Mill. Kr. var

egentlig kun Smaating. Ja, jeg ved godt nok, at Socialdemokraterne regner 8—9 Millioner for Smaating, og det har jo Resten heller ikke saa overdreven stor Betydning, da de ingen Penge har; enten de saa siger lidt mere eller mindre, betyder det i Virkeligheden ikke ret meget, for vi har jo endnu ikke faaet at vide, hvor disse Penge i det hele taget skal komme fra. Jeg ved godt nok, at den højtærede Socialminister har regnet med, at der skulde indvindes nogle Penge ved Ændring af den Formueskattelev, som blev vedtaget under Ministeriet Madsen-Mygdal, og ogsaa gennem Nedsættelse af Militærudgifterne — det er altid der, Besparelserne skal foretages —, men jeg tror ikke, den højtærede Socialminister vil synde mod Klogskaben ved at vente med at love Pengene ud, indtil han virkelig har dem, for at henvise til, at man regner med at kunne fange den Fugl, der sidder paa Taget, det er i Virkeligheden noget luftigt, naar det drejer sig om at skaffe Midler til Veje til de Formaal, man agter at gennemføre. Jeg synes derfor, det kunde have sin Interesse at faa en lille Smule at vide om, hvordan Regeringen i Virkeligheden mener at kunne skaffe disse Midler til Veje. Vi er nu af den Opfattelse indenfor Venstre — det kan godt være, at det er en noget gammeldags Opfattelse, men den har vi nu —, at det gælder om at vide en lille Smule om, hvor man skal tage Pengene fra, inden man begynder at love dem ud. Det kan, som sagt, godt være, at det er en gammeldags Opfattelse, men den har vi altsaa, og den vil vi blive ved med at have, og vi tror, at det i det lange Løb vil være den sundeste Politik.

Det kunde have sin Interesse, siger jeg, at faa lidt Besked om, hvor Regeringen mener at kunne skaffe Pengene fra. Nu tror jeg ganske vist ikke, at disse Penge bliver uddelt alle sammen, og jeg vilde endogsaa tænke mig, at den højtærede Finansminister vilde blive noget betænkelig, hvis han skulde til at punge ud med de 5 Mill. Kr., som der er Tale om fra Statens Side, men det kunde dog ske, at det gik saaledes. Det er i alt Fald stillet saaledes op, at Muligheden ikke er udelukket, og derfor kunde det, som sagt, have sin Interesse. Vi fra vor Side mener ikke, der er nogen som helst Begrundelse for en Lovgivning af denne Art, en Lovgivning, der stiller betydelige Midler til Raadighed og i øvrigt fremtræder som en rent midlertidig Foranstaltning. Vi staaer overfor en systematisk Gennemgang af den sociale Lovgivning, og jeg kan tilsige den højt-